

підвищення усіх рівнів володіння мовою і вироблення навичок оформлення думки в усній та письмовій формах іноземними студентами.

Список використаних джерел:

1. Гореликова М.И., Магомедова Д.М. Лингвистический анализ художественного текста. Москва: Русский язык, 1989. 152с.
2. Корнаева Л, Опренко Л. Лингвострановедческий аспект восприятия художественного текста студентами-филологами из ГДР. Международный симпозиум МАПРЯЛ по лингвострановедению 11-15 сентября 1989 года. Тезисы докладов и сообщений. Часть II. Одесса, 1989. С. 59.
3. Лотман Ю.М. Структура художественного текста. Москва: Наука, 1970. 220 с.
4. Носкова А.В. О системе лингвострановедческой работы с художественными текстами. Международный симпозиум МАПРЯЛ по лингвострановедению 11-15 сентября 1989 года. Тезисы докладов и сообщений. Часть I. Одесса, 1989. – С. 129-131.
5. Шмелев Д.Н. Русский язык в его функциональных разновидностях. Москва: Наука, 1977. 168 с.

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-279-4-78>

Бондаренко А. І.

студентка групи ЮД-041,

Дніпропетровський державний університет

внутрішніх справ

Науковий керівник:

Поліщук М. Г.

кандидат юридичних наук, доцент,

Дніпропетровський державний університет

внутрішніх справ

МІЖКУЛЬТУРНА КОМУНІКАЦІЯ ПРИЙНЯТТЯ СПАДЩИНИ ПРИ ЗДІЙСНЕННІ ОПІКИ НАД МАЙНОМ

Інститути опіки та спадкового права завжди були одними з найважливіших. Зв'язок між ними полягає в тому, що за допомогою опіки люди, які з тих чи інших причин не можуть самостійно реалізувати

свої права, мають можливість успадкувати майно і стати його повноправними власниками.

Першою проблемою, яка виникає при спадкуванні за участю опікуна, є прийняття опікуном спадщини на користь підопічного. Від імені осіб, які за віком, станом здоров'я та ін. позбавлені можливості самостійно реалізовувати свої права, цим правом наділені їхні законні представники – вихователі. Як правило, для прийняття спадщини опікун протягом 6 місяців з дня відкриття спадщини повинен подати нотаріусу заяву від імені підопічного.

Особливістю правового становища малолітніх та недієздатних спадкоємців є те, що згідно з ч. 4 ст. 1268 ЦК ці особи вважаються такими, що прийняли спадщину, крім випадків відмови опікуна від прийняття спадщини від імені підопічних спадкоємця. Тобто, регулюючи порядок прийняття спадщини, законодавець прирівнює неповнолітніх та недієздатних (незалежно від того, проживав спадкоємець на утриманні зі спадкодавцем чи ні) до спадкоємців, які на час відкриття спадщини постійно проживали разом зі спадкодавцем і не проживали разом зі спадкодавцем. відмовитися у встановлений строк (ч. 3 ст. 1268 ЦК). На перший погляд, запровадження цього положення сприяє більш ефективному захисту майнових прав підопічного, оскільки у цьому випадку підопічний набуває права власності. Однак успадковане майно може бути обтяжене певними зобов'язаннями, вимагати надмірних витрат на утримання тощо. Звичайно, опікун, як людина розумна і розсудлива, повинен передбачати негативні наслідки прийняття такої спадщини, але все ж більш правильним видається встановлення правила, згідно з яким опікун приймає спадщину лише з дозволу органів опіки та піклування.

Крім того, чинне законодавство України не розкриває механізм прийняття підопічними заставлених речей. З метою усунення проблем, які можуть виникнути у зв'язку з цим у правоохоронній діяльності, видається доцільним доповнити ч. 1 ст. 71 ЦК відповідно до пунктів 6, 7 такого змісту:

6) згода на заставу майна, одним із співвласників якого є підопічний (особа, над майном якої встановлено опіку);

7) успадкувати майно, спадкоємцем якого є підопічний (особа, над майном якого встановлено опіку)».

Особливості набуває захист майнових прав осіб, які відсутні за місцем постійного проживання (осіб, які вважаються зниклими безвісти). Адже до тих пір, поки така особа не з'явиться, її тіло не буде виявлено або її не оголошено померлою, вона вважається живою. А оскільки спадкоємцями визнаються фізичні особи, які проживають на

час відкриття спадщини (ч. 1 ст. 1222 ЦК), то до кола спадкоємців можуть входити особи, які зникли безвісти за рішенням суду. Слід визнати, що при здійсненні опіки над майном особи, яка визнана безвісно відсутньою, опікун має право вимагати переходу до спадщини померлої особи спадщини, яку вона прийняла, але ще не уступила їй.. Але залишається відкритим питання, чи може опікун майна безвісно відсутнього подати від його імені заяву про прийняття чи відмову від спадщини, адже згідно з ч. 3 ст. 44 ЦПК такий опікун має виконувати свої функції лише щодо особи, яка вважається безвісно відсутньою або місцеперебування якої невідоме. Проблема ускладнює і той факт, що прийняття спадщини є правом, а не обов'язком спадкоємця. При вирішенні цього питання правильна позиція виходить з того, що встановлення опіки над майном відсутньої особи має сприяти захисту її інтересів, у тому числі успадкованих, а заборона давати згоду на прийняття такої спадщини. зробіть захист майнових прав відсутніх осіб неповним, а тому суперечить меті встановлення опіки над майном [1, с. 229; 2-й стор. 20; 3, стор. 168]. Законом на опікуна покладається охорона майна відсутньої особи, тобто можна зробити висновок, що законодавець має на увазі все майно, а не тільки існуючі права, тобто права в майбутньому, а не тільки ті, які особа на момент зникнення була відсутня. Тому опікун може дати згоду на прийняття спадщини на користь відсутньої особи, яка потім може перейти під його опіку.

Заслуговує на уточнення також питання спадкування підопічними транспортних засобів усіх видів, які ці спадкоємці, ймовірно, не успадкують через неможливість користування ними особисто. У цьому випадку, як зазначено в юридичній літературі, висновок про необхідність відчуження майна випливає з нереальності здійснення підопічним (особливо недієздатною особою) права власності на це майно [4, с. 227]. Винятком із цього правила може бути ситуація, коли опікун буде використовувати такі речі (автомобіль тощо) на благо парафії та/або опікун матиме достатньо коштів для утримання транспортного засобу в належному стані.

ох Відповідно до частини 4 ст. 1273 ЦПК опікун може відмовитися від прийняття спадщини підопічному лише з дозволу органу опіки та піклування. На перший погляд, назвати хоча б одну причину такої дії, а тим більше дати вмотивоване рішення органу опіки та піклування про доцільність такої відмови в інтересах підопічного практично неможливо. Хоча це чисто теоретично, така можливість повинна бути розглянута, особливо у зв'язку з небезпечними або несприятливими навантаженнями для району. Наведемо один такий приклад. До складу майна, яке успадковує підопічний, входять житловий будинок і борги

спадкодавця. При цьому вартість будинку дорівнює сумі боргів. І на перший погляд інтереси спадкоємця не постраждають, але й користі такий спадкоємець не принесе. У разі конфіскації спадкового майна його продаватимуть на аукціоні – і навряд чи за ринковою ціною, швидше за все, буде зменшення вартості, за вирахуванням витрат на виконавче провадження та «виконавчих витрат»., кредитори отримають ще менше. Різницею буде несплачена заборгованість спадкоємця, яка виникне внаслідок прийняття спадщини – і що цікаво, без жодної волі цієї особи та її законних представників (батьків чи опікунів).

При реалізації опікуном права на відмову від спадщини заслуговує на увагу ще один момент. Відповідно до положень ст. 68. ЦПК, опікун, його дружина, чоловік та близькі родичі не можуть укласти договір з підопічним; опікун не може вносити вклади від імені підопічного, поручитися за його доручення, а також представляти підопічного в суді при розгляді спору між підопічним і дружиною, чоловіком або його близькими родичами (ст. 68 ЦК). З цього загального правила є два винятки. Зазначені особи не мають права: а) укладати договір дарування на користь підопічного, тобто беззастережно і безоплатно передавати йому майно; б) укласти договір позики на користь підопічного, тобто передати йому майно в безоплатне безоплатне користування. Ці правила спрямовані на створення умов, які забезпечують захист майнових прав мешканців, тобто запобігають їх можливому порушенню. Не заперечуючи їх корисності, вражає лише використання в цій статті терміна «конвенція», оскільки, наприклад, відмова опікуна від імені підопічного прийняти спадщину на користь близьких родичів опікуна, які одночасно є спадкоємцями, є одностороннім правочином і тому може бути вчинений, але з дозволу органу опіки та піклування (ч. 4 ст. 1273 ЦК). Для усунення таких протиріч видається доцільною заміна ст. 68 ККУ терміни «угоди» на «акти».

Також щодо домовленості про зміну черги спадкування між спадкоємцями, один з яких є підопічним, зазвичай проблем не виникає. Відповідно до частини 1 ст. 1259 ЦПК такий договір підлягає обов'язковому посвідченню, а тому може бути укладений лише за попередньою згодою органів опіки та піклування (п. 3 ч. 1 ст. 71 ЦПК). Водночас позиція Ю.О.Зайка, який пропонує розширити норми ст. 1259 ЦПК та про відповідні односторонні правочини [5], якщо заінтересований спадкоємець (у тому числі, наприклад, опікун спадкоємця, що захищається) виявить бажання змінити порядок і подає про це засвідчену заяву.

Список використаних джерел:

1. Вольман И. С. Опекa и попечительство. СПб.: Труд, 1913. 315 с.

2. Змирлов К. П. О праве опекуна отыскивать наследство в пользу безвестно отсутствующего. Журнал гражданского и уголовного права. 1888. Кн. 8. С. 20–25.

3. Серебровский В. И. Очерки советского наследственного права. М.: Изд-во АН СССР, 1953. 238 с.

4. Фурса С. Я., Фурса Є. І. Спадкове право. Теорія та практика: навч. посіб. Київ: Атіка, 2002. 496 с.

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-279-4-79>

Бурко О. В.

*кандидат педагогічних наук,
доцент кафедри педагогіки та психології,
Український гуманітарний інститут*

Барабаш С. М.

*кандидат філологічних наук, доцент,
доцент кафедри мовної підготовки,
Національний медичний університет імені О. О. Богомольця*

ВИВЧЕННЯ ПОСТАТІ ГРИГОРІЯ СКОВОРОДИ ЗАСОБАМИ СУЧАСНОГО МИСТЕЦТВА НА ЗАНЯТТЯХ З УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ ЯК ІНОЗЕМНОЇ

3 грудня 2022 р. в Україні відзначатиметься 300-річчя з дня народження філософа-містика, поета, педагога – Григорія Сковороди.

Уночі проти 7 травня 2022 р. внаслідок прямого влучання російської ракети було знищено Літературно-меморіальний музей Г. С. Сковороди у с. Сковородинівка Харківської обл. Це був маєток XVIII ст., в якому останні роки свого жив, працював і був похований Григорій Савович.

Актуальним вважаємо збереження духовної спадщини українського народу, зокрема митця європейського рівня Г. Сковороди; формування на цій основі мовленнєвих навичок іноземних студентів.

Мета: ознайомлення із творчою постаттю Григорія Сковороди; розвиток логічного і творчого мислення інокомунікантів через ігровий елемент; розширення словникового запасу; формування естетичних навичок сприйняття його образу в колекції еколяшок Тетяни Федорової.

Знайомство із постаттю Г. Сковороди здійснюємо через географію тогочасної України у суголосі із сьогоденням.